DÉPOT LÉGAL

LE DIRECTEUR GERANT

Võ phi Hùng, cựu HS Petrus Ký, 67-74, tặng cho Quán Ven Đường

SỐ 869 NĂM THỨ MƯỜI MỖI SỐ 4 XU 丙子年 正月廿六日 NGÀY THỨ BẢY 8 FÉVRIER 1936

N° 16433

GIÁ BÁN

ĐÔNG PHÁP		NGOẠI-QUỐC
Một năm	5$00	8$50
Sáu tháng	3.00	4.50
Ba tháng	1.50	2.50

Mua báo phải trả tiền trước.
Thơ và mandat gởi cho M. TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN. — Ai đăng quảng-cáo, việc riêng, nên thương nghị trước.

TIẾNG-DÂN

La Voix du Peuple

敲 民

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút HUỲNH-THÚC-KHÁNG
Quản lý TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

Mỗi tuần xuất-bản ba kỳ: thứ BA, thứ NĂM và thứ BẢY

BẢO-QUÁN
Số 123, đường Đông-Ba, Huế
Giây-thép nói: số 62
Giây thép: TIENGDAN HUE

Xã hội cũng như cá nhân, có bệnh cần phải kiếm thuốc chữa.

NHỮNG VỤ LY-DỊ VÀ SỰ TAN HỢP TRONG VỢ CHỒNG ĐỜI NAY

(Một vấn đề không muốn bàn mà cũng không thể bỏ qua)

Tôi không có ý cố thủ lễ tục xưa như các cụ, hễ thấy cái gì đời mới nẩy là ngồi than phong hóa suy đồi! Tôi vẫn tán đồng cái thuyết kết hôn tự do; nhưng không sao không ngậm ngùi cho hiện trạng xã hội ta ngày nay, xảy ra những án ly dị và hợp tan dễ dàng, dẫn cho chưa có bản thống kê rõ ràng, song bằng theo chỗ tai nghe mắt thấy cũng phải nhận là nay nhiều hơn xưa.

Trong năm đây, các báo ngoài Bắc, có đăng tin có nhiều chị em tới tòa đưa đơn xin ly dị, gần đây bản báo cũng nhận được nhiều bài lai cảo trong mấy tỉnh đường trong (như Quảng ngãi v. v.), nói ở phủ huyện thường có vụ kiện ly dị, vì sở chồng đi vắng hoặc bị tù hoặc việc khác; ngoài ra lớp tuồng bạn và vợ cùng tấn kịch gia đình rắc rối sanh ra kiện cáo, ôi thôi vô số! không sao kể xiết. Những tấn kịch ấy nguyên nhân vẫn phức tạp, kẻ đổ cho cớ nầy, người qui cho cớ khác, nào lễ giáo suy đồi, nào say mê tự do, từng ai đoán theo ý nấy. Đáng để ý là cái hiện tượng ấy làm cho tình trạng xã hội nảy ra những chiu xao xuyến mất vẻ yên lặng, có cái ảnh hưởng ngầm ngầm lay động đến cuộc trị an và nền trật tự trong xứ, không phải là ít, không cho là việc ngẫu nhiên không quan hệ được.

Theo lịch sử loài người, gọi rằng nhân quần, xã hội, dân tộc quốc gia gì gì, đều là đoàn thể thứ hai trở đi, mà nguồn gốc nền tảng, viên đá móng trước nhứt là vợ chồng. Hiền triết phương Đông, trong nền luân lý rất chú trọng về luân vợ chồng, như cụ Khổng đã nhận rằng đạo quân tử gây đầu từ vợ chồng, Kinh thi, Kinh thơ và Kinh dịch, mở đầu sách ra bài đầu nói luân vợ chồng, mà bên Tây phương cũng nhận cái giây vợ chồng là quan trọng.

Cái luân vợ chồng đã là nền tảng đầu tiên của xã hội, thì cái nền tảng ấy lay động đổ sụp không phải là hại lớn sao? Vậy mà hiện tình ở xứ ta ngày nay, phần đông xem như trò chơi, rõ là một cái quái tượng.

Vật chất cung cấp có hạn mà bề dục mình mông không bờ, nhứt là lòng thú dục của loài người, «con lợn ngủ» nằm trong đáy trái tim kia, có nhịp là bùng ra ngay. Hiền triết xưa đối với luân vợ chồng đặt ra nhiều lễ tiết mà dẫn cho ở xứ văn minh kết hôn tự do như ngày nay, mà tự do cũng có tuyển trạch, cũng có luật hôn thú, cũng trinh tòa, cũng làm lễ nhà thờ, thận trọng như vậy, cốt là đề phòng «con lợn dục» ấy.

Hiện xã hội loài người, cái gia đình lớn (tức vô gia đình, nhận quốc gia xã hội làm gia đình) chưa thực hiện nay mai, mà cái gia đình cũ, cái gia đình do ái tình có huyết thống kết hợp, lưu truyền xưa nay, vẫn tồn tại chan chan làm phần tử trọng yếu trong xã hội, mà phần tử ấy quan yếu nhứt là luân vợ chồng. Các nhà đại chính trị Âu-tây gần đây đã có người gọi lớn lên rằng

Cái nước của chị em ở trong gia đình kia!

Trách nhiệm của chị em là làm mẹ lành vợ hiền!

Có lẽ họ cũng chú trọng về yếu điểm quan hệ nói trên.

«Nhà tàng mà sâu nước trị», «gốc nước ở nơi nhà», phần đông thanh niên cho là lời nói cổ hủ, song vì luân vợ chồng hỏng mà một nhà định sụp, lan rộng ra đến trăm ngàn gia đình hỏng, thì xã hội quốc gia ấy sẽ ra thế nào? tưởng không còn gì là vẻ yên lặng nữa.

Vậy đối với những án ly dị và tan hiệp dễ dàng trên, tưởng không nên cho là việc nhỏ mà cần tìm cách bổ cứu; ngoài cái cớ «lễ giáo cũ» đã đổ sụp và say mê «tự do mới» như phần đông đã bàn, còn có những cớ sau nầy nữa:

1) Hoàn cảnh đổi khác — Ngày xưa sông ngăn núi cách, ở đâu quen đó, người mình phần đông lại chuyên nghề nông, dẫu có kẻ đi học đi buôn đi làm thợ đều lấy nhà làm gốc; kẻ đã có vợ chồng thì đắm đất vạc vườn, nhận làm sanh mạng của mình, không mấy khi rời xa. Ngày nay đường giao thông đã liền, gia dĩ đời sống trong xã hội, không ngồi yên được, nên phần đông phải lìa nhà ra ngoài làm ăn hoặc làm việc khác. Ngày đoàn tụ ít mà ngày chia rẻ nhiều, nên có chỗ hở mà mối kết hiệp kia không được khít chặt như trước.

2) Vì nghề nghiệp — Ngày xưa người mình dẫu có làm nghề gì xen vào, song nghề nông vẫn là gốc. Đối với nghề sẵn có ấy, vợ với chồng đồng một quan niệm, dẫu người chồng đi làm gì cũng giữ gốc đó. Ngày nay nghề nghiệp phân chia, chồng thầy giáo mà vợ đi buôn, vợ làm khán hộ nhà thương mà chồng làm lăng, tổng; ngoài ra hoặc nghề lao động mà vợ chồng làm mỗi nghề, quan niệm khác nhau thành sanh ra nhiều trường hiệp đề ngờ.

3) Vật chất cám dỗ. — Ngày xưa về thời chuyên nghề nông, giàu nghèo chung cùng nhau, kẻ có ruộng, người có công, gần gũi nhau, trừ một hạng «quan sang» ra, cái giai cấp cách nhau chỉ áo hàng, áo vải, nhà ngói nhà tranh, ăn sướng ăn cực, v. v. ngoài ra không có gì lôi lọet lắm. Ngày nay vật chất Âu tây tràn sang, không chỉ giàu nghèo cách nhau xa mà thành phố với thôn quê, từ cách ăn mặc chưng diện cho đến gì gì cũng khác nhau; những người có vợ nhà quê, sau ra ở thành phố, thấy vợ con người ta chưng diện sang, giao thiệp thạo mà vợ mình giữ cách quê mùa, tự nhiên nảy ra quan niệm «chán cũ chuộng mới», mà sanh ra mối bất hòa trong gia đình. Vả bên đàn bà, trước lấy ông chồng có làm việc có tiền đề cho mình tiêu xài, nhứt đến ông chồng bị hỏng việc trong nhà thầy tăng, nếu có ai đem kim tiền dỗ dành cũng lìa ngay chồng cũ, cái cớ tượng hình đó thường xảy ra.

4) Cái cớ thứ 4 nầy càng thảm hơn là trong bạn thanh niên, hoặc đương học hành, hoặc đã làm việc, hoặc gia thế cũng hạng khá, những người đã có vợ mà trong cơn lộn xộn mấy lúc, kẻ rồi bị tù, bị đày, hạn giam có kẻ hạn ngắn trên một vài năm 5, 7 tháng, chẳng nói làm gì, đến như hạng 5, 10 năm, cùng dài hạn và chung thân kia, thì vợ con đã sanh lòng tuyệt vọng; trừ số rất ít cam chịu côi quạnh, còn thì vì đời sống, vì sanh kế cùng nhiều lẽ khác mà không thể giữ «buồng không bóng chiếc» để chờ đức chồng «chưn trời góc biển» không biết chết sống kia, nên buộc phải xin ly dị. (Ký giả vẫn cho nhà nho là khá mà đến các bà vợ nhà nho giữ đức tin với chồng thật là đáng phục. Nghe mấy bác nho bị tù vào cuộc 1908 — 1909 về trước, nhiều ông trên 10 năm, 20 năm, mới về, mà các bà vẫn giữ được cảnh gia đình. Khác với ngày nay).

Kể mấy cớ trên là nói về hoàn cảnh, sanh nghiệp, lễ giáo, và tình thế đổi thay, không kể những bọn «sớm đào tối mận, nay hiệp mai tan» thuần vì tình dục kia.

Gia đình là phần tử xã hội, vợ chồng là nền tảng gia đình, mà trong xã hội có những tấn kịch vợ chồng lôi thôi như trên, rõ là một cái thông bệnh, nói cái hại càng quan trọng hơn những tấn kịch «tự sát vì tình».

Ai có phương thuốc gì hay chữa cái bệnh ấy không? Tự ký giả xin nói chứng bệnh mà thú thực rằng:

Không dám nói đến phương thuốc, vì chưa tìm thấy phương gì hay.

Điền-Dân

MỘT VỤ CƯỚP TO, CÓ MẤY NGƯỜI TỔNG LÝ VÀ PHÚ HỘ THỦ XƯỚNG

Đêm 29 tết, một vụ cướp rất to xảy ra tại làng Đô-kiến, hạt An lão, tỉnh Kiến An (Bắc kỳ), khổ chủ là ông Đỗ v. Mạnh và Đỗ v. Độ, bị mất của cải ngót một vạn bạc.

Theo báo *Đông Pháp* số ra ngày 2-2-36, bọn cướp đã bị bắt, gồm có 20 tên, mà tựu trong có lý trưởng đương thứ làng Du-Viễn là Vũ-v. Tòng, cựu cai tổng tổng làng Cẩm văn là Nguyễn v. Thuần cùng ở huyện đó. Chúng cướp được 25 tờ giấy bạc 100$, nhét vào ống tre, treo lên ngọn cây cau, còn bắt được 25 tờ 100$ khác tại nhà lý Tòng, và các đồng đảng chia đứa 100$, hoặc 40$, 50$, tùy theo hạng.

Vụ cướp nầy đã lạ là có tổng lý dự vào, và lạ nữa là người thủ xướng tức Nguyễn v. Thuần là người phú hộ nhất hạt An lão, lại đã làm hội viên và chánh tổng nữa.

NGƯỜI CAN TỘI ÁM SÁT THỊ NHU BỊ 10 NĂM KHỔ SAI, 10 NĂM QUẢN THÚC

Thị Nhu, quán làng Đông thái (Hatinh), bị đảng viên hội kín ám sát tại ngõ Tri Tri Haiphong đêm 31-5-29, và em là thị Uyển bị đạn vào đùi, hiện còn sống. Trong vụ nầy có Vũ văn Tân tức Trần tố Lang can vào.

Sáng 31-1-36, Hội đồng đề hình họp tại Haiphong đã đem xử, kết án Tân 10 năm khổ sai và 10 năm quản thúc.

CHUYỆN ĐỜI

Tôi nói người mình toàn thờ chủ nghĩa độc thân

Lần xổ số Đông-Pháp trước tôi có bài tỏ ý không muốn trúng số. Dẫu tôi có thật tâm mà nói hay không, thì cái đó chỉ tự tôi biết, bạn đọc chỉ coi cái lý của tôi viện ra là đã Thế rồi một kỳ xổ số đã qua, các bạn đã thấy mấy nhà trúng số lớn khổ với món tiền mình lãnh về biết bao, mà có người lại không tránh nổi những tiếng thiên hạ họ gia cho, phần nhiều là những tiếng không làm vẻ vang cho mấy ông đại phú thình lình kia chút nào cả. Đó là cuộc xổ số trước.

Nay một cuộc xổ số nữa cũng vừa qua bữa 28 tháng chạp ta, làm thêm một số ít người giàu thêm bạc ngàn bạc vạn, lại cũng gây thêm một mớ người thất vọng vì quá tin cậy ở mấy cái bánh xe quay số kia Trong số người được trúng, mấy số lớn có cô Đỗ thị-Sang trúng 15 000$ cũng đáng chúng cho cái thuyết không muốn trúng số của tôi.

Cô Sang người Gia-định nhà vẫn tầm thường. Trước kia thấy nói có một chàng nọ đi hỏi cô làm vợ; nhưng chàng kia lại dò ra rằng cô không được giàu, gia tư vẫn thường thôi, vì vậy mà chàng ta lơ.

Đó là cô Sang khi chưa trúng số.

Ngày nay cô Sang ấy thình lình lại làm chủ nhân cái tài bạc một vạn rưỡi đồng, nên chuyện đời phải đổi khác.

Cái anh chàng trước đi nói cô rồi sau lơ đó, ngày nay nghe tin cô ta trúng số lại lót tót đến. Mà chàng ta ngày nay tử tế làm sao: chàng kêu mẹ kêu em ngọt xớt. Nhưng lần nầy nghe đâu như là mẹ em cô Sang lại không muốn nhìn chàng nữa. Không phải vì họ giàu mà họ không muốn nhìn đâu, nhưng vì họ thấy rõ ràng chàng khốn nạn kia muốn đi cưới cái tài bạc, chớ không phải cưới vợ.

Đó, thế là cô Sang đã phải hai lần chán nản.

Làm người con gái lớn lên có người đi hỏi, trong lòng xuân đương phơi phới những chuyện đi đâu... bỗng bị người ta phụ bạc, tuy chưa đến đỗi tổn gì nhưng chắc cũng không khỏi đỗ ra chán nản, chán cho số phận mình nghèo nàn, chuyện tình duyên phải trắc trở.

Kịp đến khi cô trúng số, con người lúc trước hờ hửng với cô bây giờ lại trở lại làm thân mật với cô; đáng lẽ đương buồn cô được an ủy, nhưng mà không, cô nhìn thấy không phải họ ưa chi cô, họ chỉ ưa cái tài tiền của cô thôi. Mà không những chỉ cái anh chàng đi nói cô lúc trước là đã đổi không thể gần cô, mà cho đến sau nầy người nào khác đi nói cô, cô chắc chi là không vì cái tài bạc nọ. Như vậy thì làm thế nào mới chắc có một người tình chung? Cô Sang chắc nghĩ như vậy mà càng thêm chán.

Nhưng nghĩ cho kỹ rồi tôi khuyên cô Sang cũng đừng nên chán nản mà làm chi, vì cô lần nầy mới gặp cái trường hợp ấy, chớ những người trước cô, những người sau cô, họ cũng không khỏi cảm thấy cái chỗ éo le của tình với tiền ấy đâu. Mà nói cho đúng sự thật thì mấy bác đàn ông thường hay tìm sự giàu sự đẹp ở người đàn bà, là cũng vì phải đàn bà cũng tìm cái quan cái tước ở phái đàn ông. Thì còn gì lạ nữa, ở đời kim tiền thế lực nầy người đàn bà chỉ biết cười quan sang, thì lẽ tất nhiên là người đàn ông phải tìm gái giàu, gái đẹp.

Vì vậy mà tôi mới có thể nói rằng người mình dẫu gần hết là có vợ có chồng, mà thật ra đa số giữ chủ nghĩa độc thân hết, là vì ở các cuộc hôn nhân kia là chỉ có tiền bạc, địa vị lấy nhau, chớ thật lấy cái bản ngã của họ thì có hồi nào họ chịu lấy nhau vô đâu.

Lạnh Lùng

Nhịp khai định điền

Mỗi năm đến nhịp khai định điền là nhà nước mấy thầy phái việc ở các phủ huyện, thường thường có mối lợi mà dân xã thường hiểu, là:

1) Thuế người riêng và tịch ai của mấy thầy khai, còn ai khai thì gây mối khó dễ.

2) Thường phủ huyện, khai gì cũng có tiền con ếu, không rõ tiền ấy vào tài ai?

Dưới triều cải cách mà còn có mối lợi lưu truyền ấy, quan trên nên trừ đi.

Dân

VAN-VAN

Xuân cảm

Cụ Ưng-Bình thân đức Tuy-Lý, là nhà danh thi ở Thần-kinh, năm nay cũng 60 tuổi, mới soạn tuồng Lý-Bích vừa ấn hành, có 2 bài thi tự thọ:

I

Mỗi năm thoi gẫng mỗi đưa đòn,
Rạng bóng thiều quang vẻ nước non.
Dồi phấn vườn mình cơn rẻ chị,
Ra trường khiêu vũ bỗ thua con.
Tro tàn Hán học nhen còn được,
Chén rượu nhà nho nhắm cũng ngon.
Ngay thảo khuyên nhau chăng ấy chuyện,
Dám đâu tóc bạc đổi lòng son.

II

Cang đàn hạ thọ gảy từng tưng,
Ít chuyện ăn năn cũng đáng mừng.
Gai áo lan ban chưa đãi dạng,
Lên lân hoa ngọc hãy nhuần chưn.
Các vàng tiền lực vun càng khéo,
Quế được tan thơm nở có chừng.
Chỉ một nghề chơi thua chàng bạn,
Thanh-Bình điện cũ tỏ còn ưng (1).

Thảo-Giạ

(1) Chỉ bản tuồng Lý-Bích mới soạn.

Cái tết năm nay với cuộc xổ số Đông-pháp

Tết năm nay chẳng khác gì năm ngoái, song có một đều đặc biệt là ngày tết gặp cuộc xổ số Đông pháp, làm cho đồng bào ta trong nhịp rước xuân cùng tết, một ít người vui mà làm kẻ buồn, ngoài câu chuyện chúc nhau, lại có thêm câu hỏi:

Anh có trúng số không?

Một đồng bạc may ra trúng 60 ngàn đồng, không nữa 30, 15 ngàn, ở cái buổi kinh tế khó khăn nầy, một anh nghèo bỗng nhiên làm nhà đại phú ông, ai lại không ham? Thậm chí hạng «chạy tài» như tôi đây có đồng bạc để dành mua rượu tết, cũng đem mua cho được một vé, tưởng may ra vận đỏ đến cho mình, tha hồ sang sướng! Mua nhà, tạo đất, sắm cái auto đi tuốt vào Nam kỳ hay ra tận ngoài Bắc-hà, đem bà đầm nhà lên khách sạn hạng nhứt chơi thú xuân cho rõ ngông; hơn nữa xin phép đi qua tuốt bên Hàng châu Tây hồ bên Tàu, thưởng cái xuân đất người, lại du lịch sang Âu Mỹ một chuyến, tới đâu vào các nhà báo hỏi tiền ra thuê đăng câu chuyện du lịch của mình, khi ấy trên mặt báo Âu Mỹ có cái tin đặc biệt Monsieur.... GRAND TOURISTE ANNAMITE, vinh dự biết bao, vinh dự hơn bao quốc vân ta tán mấy cụ Thượng nữa kia....

Vậy cái hy vọng «ngông» ấy làm cho tôi mất ăn mất ngủ trước nhịp tết. Phải chi bản xổ số mà cái số của tôi đúng vào số độc đắc của ông chi chi đó thì chuyện «ngông» trên thành sự thực cũng nên, nhưng rồi thay! Ngày xổ, xách xe đạp thuốt qua nhà giây thép Huế, bước vào cửa, người ta đầy đặc, trước tiếm bản giấy tờ giấy thép ghi số trúng, người ta chen nhau, ông tây, bà đầm, chú chệt, ả xiêm, các quan, thầy, bồi, bếp, học trò, thôi đủ hạng, thì cũng chen vào chép cho được những số ấy, số đặc đắc đã hỏng nhưng còn mong... đem ra đò đi đò lại, nhưng đò mãi trăng đã chóm mà, mà quái! cái số của mình chẳng đồng số nào hết! Cái mộng tưởng của rể Ngọc Hoàng đành chôn đương nồng nàng khi chưa vào cửa nhà giây thép, nay tiêu tan mất, tôi một ngã người cho đến khi về cứ đựa cái xe đạp mà không bước lên ngồi trên lưng nó được! nay nghe ông Nguyễn thanh Vỹ trúng số độc đắc mà ông là người thơ ký của nhà băng. Ông thân thì đời bây giờ thật tinh mắt nhỉ! Thì cuộc xổ số trước ông Nguyễn văn Ngọ lon ton nhà băng trúng số độc đắc, kỳ nầy cũng người nhà băng nữa!

Nói thì thiên tính mất cũng chưa đáng, nói ra đau thì đáng hơn, nhân thế tôi lại nảy mối hy vọng mới, định mai mốt tìm cách gì lo chạy làm một chưn lon ton hay thơ ký nhà băng, may ra cuộc xổ số khác tôi thiệt hành được cái mộng tưởng «ngông» của tôi nói trên chăng.

Hồng mất

Tin the gioi

Quân Nga tham gia vào cuộc biến động ở Mông-Mãn

Bắc bình, 22-1. — Ở biên giới Mông-Mãn lại xảy ra cuộc xung đột, có quân bộ và xe thiết giáp của Nga tham gia giúp Mông. Hiện giờ quân Nga tới đóng ở biên giới Mãn-Nga rất đông. Tình hình có vẻ nghiêm trọng.

Hồng quân Tàu hoạt động dữ

Mộc tư khoa, 25-1. — Theo tin của bên Nga thì Hồng quân Tàu có mấy trăm nghĩa dũng đóng vững ở phía Bắc nước Tàu và phát hành bạo giấy cho nhân dân thông dụng, không khác gì một chính phủ. Họ lại tập trung ở các miền phụ cận tỉnh Tân cương là những nơi tiếp cận với Nga, đề phòng nhờ Nga cứu trợ.

Mục đích Hồng quân Tàu là cảng đường không cho Nhật tiến tới ở Hoa bắc, không áp bức Tây bá lợi á (Sibérie).

Còn Nga thì tăng binh đựng xưởng chế binh khí ở Tây bá lợi á, lập thêm pháo đài và đồn lũy ở bờ sông Hắc long giang, đắp đường đất xuyên Tây bá lợi á thứ 2 và đường sắt từ Tây bá lợi á đến Tomsomolsici, Hà khẩu. Mới đây Nga lại hạ lệnh phong tỏa miền Hải lang bảo (Blagovechtchensk) là con đường thông thương duy nhất giữa Mãn châu và Tây bá lợi á.

Trong một cuộc hội nghị bí mật vừa rồi, Nga lại hứa giúp cho Ngoại Mông binh khí, võ quan..

...và chiếm thành Quế dương

Quảng châu, 28.1. — Có 30 000 quân cộng sản từ Hà nam tiến vào phía nam nước Tàu và đã chiếm được thành Quế dương là tỉnh thành tỉnh Quế châu rồi.

Nga-Nhật sắp cụng đầu nhau?

Mộc tư khoa, 31-1. — Hãng thông tấn Nga có đăng tin ở Chabarovsk như sau: Một đội lính phòng thủ biên giới Nga thấy trong đất Nga 4 người Nhật và Mãn ăn bận đồ thường. Lính Nga định bắt 4 người ấy thấy lính Nhật xông ra. Hai bên bắn nhau kịch liệt. Sau cùng quân Nhật phải lui.

Hồ hán Dân không đến Nam kinh

Hương cảng, 30-1 — Hồ hán Dân vẫn đến Hương cảng mấy hôm rày. Các báo Tàu đồn đăng tin Hồ sắp sửa đến Nam kinh để gánh vác việc nước. Nhưng mới đây Hồ đánh điện báo cho chính phủ Trung ương biết rằng Hồ không thể đến Nam kinh được, vì đương bịnh (?)

Thổ-phỉ Nguyên dự Diêm-tích-Sơn

Thượng hải, 30-1. — Viên sư quân trưởng của quân Nhật là Thổ phỉ Nguyên có đến Thái nguyên để khuyến dụ Diêm tích Sơn đứng lên tổ chức chính phủ độc lập.

Nghe đâu Diêm đã cự tuyệt.

Quân thổ phỉ đánh lấy Xương bình

Bắc kinh, 30-1. — Có một đội thổ phỉ rất đông kéo đến đánh lấy thành Xương bình (Tchuing Pingtchéou), một thành binh bị ở phía Đông tỉnh Hà bắc, cách thành Bắc kinh 60 km.

Ấu như Canh đã phái quân đội đến đánh, quyết lấy lại thành ấy.

Nhật phản đối Hitler

Đông kinh, 25-1. — Vừa rồi nguyên thủ Đức là Hitler có đọc một bài diễn văn đại ý tôn các dân tộc Âu châu mà khinh bỉ các dân tộc khác. Viên đại biểu bộ Ngoại giao Nhật có tuyên rằng: «Hitler cho rằng châu Âu đáng lãnh cái sứ mạng làm chủ các giống dân ít văn minh hơn... Với cái giọng kiêu ngạo ấy, thật khó lòng ngăn bào giới Nhật phản đối. Dân bào giới Nhật thường thường có lòng kính trọng kẻ cầm đầu nước Đức...».

Viên đại biểu ấy lại nói thêm rằng vì việc bất hòa ấy mà cuộc Nhật-Đức giao hảo khó có kết quả tốt đẹp.

(Tiếp theo trang 4 cột 5)

Giải 9 người bị bắt ở Xiêm về Vinh

Chuyến xe lửa tốc hành vừa rồi có 4 người lính khố xanh giải 9 người bị bắt ở Xiêm-la vào lao Vinh.

Số ấy, có 2 người quán Nghệ an, còn 7 người nữa chưa biết ở đâu. Mấy người nầy bị mỗi người 6 tháng tù, vì xuất dương không có giấy phép chứ không phải tội gì khác.

TRẬN GIẶC DẦU HỎA

Cái màn kín những tấn kịch «tranh đoạt dầu hỏa» trên thế giới

(Tiếp theo và hết)

Dầu hỏa trong cuộc Âu chiến

Trong khoảng Âu-chiến kéo dài mấy năm, dầu hỏa chính là món cần yếu, mà một cách tăng gia bội phần. Mỹ-phu công ty, vì ở Đại-tây-dương có sự nguy hiểm «đánh bẫn tàu lặn» nên đem dầu hỏa tiêu qua thị trường Á-đông, nhứt là Trung quốc, đến tháng 12 năm 1917, số dầu chứa phòng ở nước Pháp gần hết, chỉ còn có 2 vạn 8 ngàn tấn, đủ cung nhu dụng cho liên quân trong 2 ngày thôi. Trong lúc nguy cấp ấy, dầu Mỹ-phu công ty vừa chở đến, nên phương diện Liên-quân khỏi bị chết đói về nạn thiếu dầu hỏa, đại tướng Ludendorff đã nói: «các nước liên hiệp thu được phần thắng lợi, là nhờ công dầu hỏa».

Sức mạnh dầu hỏa là thế nào!

Trận thế mới của Anh Nga tranh nhau về dầu hỏa

Từ Anh tâm được quyền khai và chiếm mỏ dầu ở Ba tư, mối xung đột của Anh Nga ngầm ngầm như ngọn lửa vùi, không khi nào tắt. Vua nước Ba-tư nhường cho Nga những mỏ về phía bắc bộ, song Anh dùng đủ ngọn để phá hoại Nga, sau bèn đạt được mục đích.

Dầu Nga có thể lướt dầu Anh

Nga vẫn giàu mỏ dầu, trước cuộc Âu-chiến, dầu Nga gần ngang hàng với dầu Mỹ. Sau cuộc cách mệnh, sức sanh sản lại sụt xuống nhiều, năm 1922, chỉ còn có 800 vạn tấn. Nhưng đến năm 1933 tăng lên đến 3800 vạn tấn.

Chiến lược dầu hỏa của Tô-Nga là «liên hiệp với Mỹ dặng khuynh phúc thế lực Anh». Người chủ trì chiến lược khôn khéo ấy là một người làm công có tiếng, là Ai-nhân-hoắc-ân (Finborn).

«Sắc hứa» trạng của A tây trở thành vô hiệu

Finborn với vua Ba-tư hiện thời Ri-ga-can (Rhiga khan) là hai tay chủ động có đủ sức khuynh đảo thế lực Anh ở Ba-tư. Hai tay nầy đem nước Ba-tư từ địa vị bảo hộ của nước Anh, nhờ thế lực nước Nga, mà dựng được nền độc lập.

Năm 1928, Ba-tư tuyên bố bao nhiêu đặc quyền các nước ở Ba-tư đều nhứt luật thả tiêu. Năm 1932, Ba tư bỏ chuyên lợi dầu hỏa, đến năm 1933, Ba-tư cùng công ty dầu hỏa Anh-Ba định lập hiệp đồng mới, để thay tờ «sắc hứa trạng» của A-tây năm 1901. Trong tờ hợp đồng mới ấy, Ba-tư không đem toàn bộ mỏ dầu trong nước cấp nhượng cho Anh, về phương diện công ty, mỗi năm trích ra 30% trong số lợi nộp cho chánh phủ Ba-tư, và mỗi lần mở lấy một tấn dầu, thì nộp 9 quan tiền Ba-tư, ngoài mỏ dầu ra, không vào lệ chỗ nhượng ấy.

Thế là từ đó cái đặc quyền qui bản vô thượng là tờ «sắc hứa trạng» của A tây đã thành tờ giấy loại, không còn giá trị gì nữa, mà thế lực Anh ở Ba-tư về công việc mỏ dầu cũng hoàn toàn tiêu mất.

Mỹ Nga liên lạc

Năm 1927, Henri D. (tổng lý công ty Anh Ba) trù cách phong tỏa các thị trường ngoài cho dầu Nga không lọt ra được. Tô-Nga đã mang một hồi khủng hoảng. Lúc ấy công ty Mỹ-phu bèn mua dầu Nga một số rất lớn, hạ giá xuống bán khắp cả các thị trường Anh, Henri D. bị «cú» thất bại to. Cuộc tranh đấu nầy đến lúc Hoover đắc cử Tổng thống mới thôi.

Hiện nay Mỹ phu công ty cùng Tô-Nga còn dương hiệp tác với nhau, mà nhân viên đặc phái của Mỹ phu công ty cùng nhân viên đặc vụ trong cuộc môi du Tô-Nga, liên lạc một cách mật thiết.

Phải chăng Tổng thống Mỹ Harding làm vật hy sanh cho công ty Mỹ phu?

Năm 1920, Harding, nhờ Reasler Tổng-lý Mỹ-phu công ty làm kinh tế hậu thuẫn, được tuyển làm Tổng thống Mỹ. Harding gần như một thứ công cụ để lợi dụng của công ty dầu Mỹ phu, công ty ấy muốn gì được nấy, nghĩa là ông ta buộc phải theo những đều đã yêu cầu của công ty ấy.

Sau ít lâu, ông ta tự biết mình là trò rối cho công ty xoay dầu quay đó, nghe không có hứng vị gì, công ty ấy lại yêu cầu làm đều quá lệ, Harding lần lần đổi thay thái độ, không chịu được nữa. Năm 1923, vào khoảng tháng 4, ông ta công nhiên phản đối công ty ấy.

Cũng trong lúc đó, Harding nghỉ mát ở Hoa-thịnh-đốn, một ngày nọ, ở Jancouver truyền ra cái tin sét đánh, công chúng đều lấy làm kinh hoảng «Tổng thống Harding chết! Tổng thống chết một cách vội gấp!».

Đối với cái chết «bất ngờ» ấy, kẻ thì nói là trúng độc, người thì nói có người con gái mưu hại. Ngoài ra phần đông suy trắc đều đoán bẩn rằng Tổng thống Harding đã làm món hy sanh cho công ty dầu hỏa Mỹ phu!

Anh Mỹ làm nguy Tây ban nha

Năm 1927, nhà độc tài Tây-ban-nha là Primo de Rivera đuổi đảng Cộng sản, phục hưng nước Tây ban-nha lại. Rivera thấy món dầu hỏa du nhập làm tổn hại đến nền lợi ích của Tây-ban-nha rất lớn, mới lập ra chế độ «môi du chuyên mãi» dặng cho khoản lợi ích ấy một phần qui về chánh phủ.

Cái chế độ mới ấy, đương nhiên là trái với chánh sách của công ty

(Xem qua trang 3 cột 4)

An cướp lộng quá!

(Bắt được một vụ cướp hóa hai)

1°) Tối hôm 11 rạng 12-1-36, một toán hơn 10 người vào trại Xếp Thuần làm ở Nông giang ở làng Đạo lý, tổng Văn tự, huyện Tân Thành (Nghệ an) trói hai vợ chồng Xếp Thuần, lục soát lấy các đồ đạc và quần áo, rồi bỏ đi, có bắt vợ Thuần đi theo, nhưng được một đoạn thì chúng lột đôi khuyên vàng ở lỗ tai lại tha cho về.

Sáng hôm ấy, Thuần đi làm đơn trình quan đồn Thịnh đức biết, và ý có nói nghi cho dân sở tại (Đạo lý), vì dân có cái bờ đập trữ nước, y muốn đào 2, 3 lần mà dân không thuận. Quan đồn bắt dân trong làng, tra xét đã về, mà vẫn không ra manh mối gì.

2°) Lại đến hôm 19 rạng 20-1-36, độ 10 giờ, một toán 7, 8 người vào nhà bà Hàn Lê thị Dưỡng ở làng Thanh khê cũng thuộc về tổng Văn tự, trói hai người thợ may trọ nhà bà, một người là Phan xuân Âu, một người là Phan xuân Thường. Lúc đến chúng phô rằng lính quan đồn sai tới để xét các giấy viết truyền đơn...; hai người cứ im cho trói. Đến lúc chúng lục lấy các đồ vật và ngót 100 quan tiền trong hòm, mới biết là trúng kế thì đã lỡ rồi, không dám kêu cứu nữa. Lúc chúng ra đi lại lấy cả ở bàn máy vào theo nữa, bà chủ cũng bị chúng giữ không la được.

Sáng hôm ấy cả bà Hàn và hai người kia đã làm giấy trình quan đồn Thịnh đức.

Qua hôm 22-1-36 thì lính quan đồn khám được ở bàn máy ở nhà tên Luyện thuộc làng Quảng cư, cũng chung tổng Văn tự; trong khi xét ở bàn máy có lấy được mấy bộ quần áo, dĩa bát tây, thu cả đồ và giải về đồn. Quan đồn đòi hai người thợ may kia và xếp Thuần tới nhận quả đồ vật của họ; quan hỏi những người đồng đảng, thì tên Luyện khai tất cả 17 người, hiện đã cho lính bắt giải xuống huyện hôm 27-1-36. Việc nầy quan huyện Tân thành đương xét hỏi.

L. T.

Một hội thể dục mới ở Tam-kỳ

Tại Tam-kỳ vừa rồi đã thành lập một hội thể dục gọi là Pháp-Hoa-Việt Thể-dục. Hội có tổ chức ba tối hát và đấu võ vào ngày 1, 2, 3 Février để lấy tiền giúp vào Hội, nhờ lòng sốt sắn của quan đồn, quan phủ và y sĩ Tôn-thạnh-Giang. Trong tối hát đầu, Hội có mời ông Nguyễn-qui-Hương diễn thuyết về vấn đề thể dục.

Cuộc hát nầy có được kết quả mỹ mãn.

Lai cảo

Về kỳ thi Tri-huyện

Đến 10 Février này, kỳ thi tri huyện Trung Bắc kỳ sẽ yết bảng tại phủ Toàn quyền, các thí sinh sẽ thi kỳ vấn đáp vào ngày 14 Février.

Còn kỳ thi vấn đáp ở Huế thì sẽ vào ngày 19, 20 Février.

Một bản kịch mới: «Lộ địch»

Bản báo có nhận được bản kịch nầy của cụ Ưng Bình soạn, gốc theo bản kịch «Le cid» của Corneille mà diễn theo lối kịch ta; về cách diễn, dung hiệp cả cũ mới. Nội dung về điệu hát lời văn có vẻ thanh lịch mà thông tục, về cách in rất kỹ càng: cứ theo cách bày vẻ trong ấy mà diễn, không cần phải có thầy tuồng.

Kể kịch giới cải lương thì bản nầy là một bản có giá trị.

Tiếng dân

VIỆC TRONG NƯỚC

Lại chuyện tây linh bắt nạt phu xe

HUẾ. — Hồi 31 Janvier, lối 6 giờ rưỡi tối, chiếc xe kéo của tên Bị, kéo từ Bao vinh lên Huế, trên có người ngồi đủ cái va'se. Lúc qua đồn Mang cá độ 30m, có hai anh lính tây đón xe lại và nói: «Veux-tu t'arrêter», rồi buộc người kia nhường xe và đánh vết cả cái valise của người kia; người ấy xuống xe lấy cái valise chưa kịp nói câu gì thì chúng đã nhảy lên chiếc xe, miệng la, hối tên kéo xe chạy tuốt.

Những chuyện xảy ra ở thành phố Huế, giữa tây linh và phu xe chẳng phải chuyện lạ gì, duy tội nghiệp cho bọn phu xe kia, thế nào cũng không tránh khỏi phần thiệt thòi vì cách «ngang» ấy.

Tùng-Chi

Một thầy Khóa chơi kiểu mới

Thầy Khóa Chương người tỉnh Quảng bình, lâu nay vào ở Huế làm nghề thầy địa lý và dạy võ nghệ. Kỳ trong tết thầy Khóa Chương đến thuê của M. Ng-văn-Hòa ở Bến ngự, một cái xe đạp hiệu Alcyon, rồi cỡi thẳng đi đâu mất.

M. Hòa chờ đã ngót một tháng, không thấy thầy Khóa Chương đem xe đến trả, nên đã đầu đơn kiện thầy khóa C. tại quan Bang tá thành phố Huế.

P. S.

Đứa ở ăn cắp của chủ nhà

Vợ chồng tên Cao Hảo ở làng Bơn tùng thuộc huyện Quảng điền, có đem đứa con trai tên là Cao Hôn, cho ở với cô Esther Gideon tại gần trường Kỹ nghệ Huế. Ngày 15-1-36, Cao Hôn ăn cắp của cô Gideon một mớ áo quần đáng giá 30$ rồi trốn đi. Cô Gideon cho đi tìm không được, nên đã đầu đơn kiện Hôn.

P. S.

Gánh xiếc và quỉ thuật Tân việt-Nam

Gánh xiếc và quỉ thuật Tân việt Nam của ông Lê-s Tân đã tới Huế mấy bữa nay. Đêm 7-2-36 vừa rồi đã khởi đầu diễn tại nhà chớp ảnh Tân Tân được công chúng hoan nghênh.

Gánh xiếc lại có kiêm hát cải lương nữa.

Lý trưởng nhận tiền mà sao không phát cho dân?

NGHỆ-AN. — Về đoạn Nông giang thuộc làng Lạc sơ, tổng Thái xá, phủ Diễn châu, ông Nguyễn hữu Tiệp (chủ thầu) đã phát tiền mà phải cắt cho lý trưởng Tạ khắc Trạc, mỗi ngày 0$50, từ tháng 11 năm ngoái; đến nay, lý trưởng chưa phát cho ai, dân làng cứ phải qua lại nhà lý trưởng hỏi luôn mà không được. Có người đi chân phải bỏ

L. T.

Một cái đình làm đã gần 3 năm mà chưa rồi

QUẢNG-NGÃI. — Ngày 27 tháng 11 ta (22-12-35) quan phủ Mộ-đức, nhơn có việc về làng Phước đông, tổng Quy-đức, thấy cái đình bỏ dở ngổ đình mới cuốn lên như hình cái lò gạch, để rêu phong cỏ mọc, ngài hỏi hương lý, thì mới hay là sở đình nầy khởi công làm đến nay đã gần 3 năm mà chưa xong. Sau quan về nha, có đòi hương lý đến hỏi duyên cớ tại sao, thì có người khai thực như dưới:

«Nguyên làng Phước-Đông kể cả công tư điền thổ 800 mẫu, mà ruộng công điền đã chiếm hơn phần nửa. Năm Bảo-đại thứ 8 (1933), làng quân cấp ruộng cho nhơn dân sở tại trích 30 mẫu công cho thuê mỗi mẫu 80$, (80$ × 30 = 2400$), lấy số bạc ấy làm đình. Lúc ấy làng thuận cho người chánh tổng cựu trong làng là Huỳnh-Kỳ lãnh làm tất cả công việc, bắt đầu khởi sự làm đình từ đó. Làng lại cử chủ bái Trần-Ngân coi sóc, chủ bái Ngân với lý trưởng đương thứ là Trần-Cư lại là anh em ruột. Vả lại người phái họ Trần là phái tiền hiền, nên anh em họ thông đồng tác tệ, mấy người lãnh tá với họ đều giao nhận lẫn nhau, nên số bạc 2400$ kia tiêu vô sự làm đình thì ít mà chi vô tài riêng họ thì nhiều, vì vậy mà đình bỏ lôi thôi. Nghe họ dự định với nhau, sang tháng giêng năm tới đây (năm nay) đến khóa quan cấp, sẽ trích ruộng cho thuê một khóa nữa như khóa trước mới làm rồi đình».

Chán cho cái thói lích kỷ của mấy bác làng.

Mộng-Bút

Lời than phiền của bạn hàng thịt

Ở thành phố Quảng ngãi cũng có người trung thầu hàng thịt như các đô thị. Gần đây ở hàng thịt vì sự tranh nghề nhau mà xảy ra chuyện lôi thôi, nhiều người than phiền:

1) Ngày 7-1-36, các bạn buôn thịt tại chợ tỉnh, thân tộc xưa nay, đều sắm đồ bàn ghế để thịt và khăn tẩ thịt theo phép vệ sinh, không ai dám cẩu thả. Vậy mà có kẻ ganh nghề, bác các với quan Quản, xếp sở cảnh sát, đến đóng cửa đầu hàng thịt, buộc cho bạn hàng thịt là bọn tên Chưu, Tùy, Toàn và Cân..., cả thảy 17 người đều phải phạt về tội để thịt để rưỡi lần đặp lên. Nhiều người kêu oan sau quan Quản xha cho 7 người, nhưng phải đậu chung số bạc phạt với mười

(Xem tiếp trang 3 cột 4)

PHÒNG TÍCH «CON CHIM» GIA TRUYỀN NGỔ ĐẠI

Xem bài tường thuật ở kỳ báo trước hoặc kỳ sau. Tìm CON CHIM ở trang tư sẽ rõ.

BA ĐỀU NÊN CHÚ Ý

1°) Hiện nay nhà rượu Nam-Đông-hòa có rất nhiều Đại lý bán rượu 40 chữ và 35 chữ trong lục huyện hạt Thừa-thiên. Hoa hồng rất hậu. Xin hỏi tại Tổng đại lý số nhà 51, đường Paul-Bert (Huế).

2) Trong dịp thuyên chuyển nầy, các sự, các quan muốn cho khỏi bận bịu về đồ dùng như tủ bàn và bagages thì xin giao cho nhà vận tải PHAN-HUY-ĐẬU.

Vì cuộc Hội chợ Huế sắp tới, các nhà thương mãi và kỹ nghệ ở xa muốn tiện thì gởi hàng hóa cho M. PHAN-HUY-ĐẬU Transitaire correspondant du Chemin de fer (service à domicile, nhận trước, rồi các Ngài tới sau.

3) Mua vé xe lửa tại Đông-Pháp Hỏa xa chỉ điểm số nhà 51, Rue Paul Bert Huế rất tiện lợi vô cùng. Giờ nào bản điểm cũng có tiếp khách mua vé. Các ngài có thể kêu bản điểm chỉ nhân tới nhà riêng mà mua vé, bằng một giá với nhà gare. Mua vé là lên tàu ngay, không phải thay đổi gì cả.

PHAN-HUY-ĐẬU

Kính cáo

Phú-Xuân Học-hiệu

Đả cả các lớp:

từ lớp Đồng ấu đến lớp Tứ-niên Cụ-thể

Lập từ năm 1930

THUỐC SÂU ĂN RĂNG

Hiệu THÔNG-HOẠT QUẢNG-TRỊ

Giá 0$14

Rất thần hiệu

Ai thương con??

Khi thấy con thân thể gầy ốm, mặt mày xanh vàng, bụng to và thường có sán, đêm ngủ nằng khóc, hay có ghẻ sài, nên biết đó là tại:

1°) Bẩm thụ thiên nguyên yếu;

2) Trong mình có độc bởi những bệnh di truyền;

3°) Tỳ vị bị tích trệ bởi bú mớm không thường, ăn những đồ ăn khó tiêu, hoặc nguội lạnh.

Vậy muốn bồi bổ thiên nguyên, tẩy tích trệ, bổ tỳ vị, làm cho thân thể mập mạnh, khí huyết đầy đủ, da thịt nở nang, gân xương cứng mạnh, trừ hết ghẻ sài, lọc hết máu độc, để cho con được ăn chơi mau lớn, nên cho dùng:

Thuốc bổ trẻ con

HIỆU CHỮ THỌ

Một chai 0$60

Hỏi tại các nhà Đại-lý Thuốc Chữ Thọ, Dầu Chữ Thọ, Dầu Tứ Qui.

NHÀ THUỐC VĨNH-THỌ TOURANE

Dịp may hiếm có!!!

Nhà thuốc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG Hanoi là một nhà thuốc nam ra đời đã lâu năm, to nhứt và danh tiếng nhứt trong xứ Đông Pháp, xa gần ai cũng hoan nghênh là thuốc rất linh nghiệm. Nay nhà thuốc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG mới mở một nhà TỔNG-ĐẠI-LÝ ở đường Đồng-Khánh Tourane và một nhà PHÂN-CUỘC tại số 64, đường Gia-Long Huế, để bán các thứ thuốc CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN của Tổng-cuộc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG Hanoi chế ra, vậy kể từ ngày 1er đến ngày 15 Janvier 1936 ngài nào mua các thứ thuốc ở 2 nơi Tổng-đại-lý và Phân-cuộc ấy mà mua được từ 1$00 trở lên thì chúng tôi sẽ xin kính biếu lại một hộp «THUỐC BỔ» đáng giá 1$00 nữa.

Xin các qui khách chiếu cố sẽ biết công hiệu và giá trị các thứ thuốc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG thế nào.

Ngài nào muốn hiểu rõ thuốc nào chữa bệnh gì, công dụng thế nào, giá tiền bao nhiêu, xin mời quá bộ đến nhà Tổng-đại-lý và Phân-cuộc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG ở Huế và ở Tourane mà lấy một quyển Dược-mục về coi sẽ rõ.

Tổng cuộc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG Hanoi

Chả-nhơn kính cáo

Bệnh Bạch-đái, Bạch-trọc, Huyết trắng VỚI THUỐC **Bá-đà-sơn-quân-tán N° 1**

Bởi văn minh, bệnh phát rất văn minh, nếu không có thuốc văn minh, thế nào trị đặng.

Thuốc BÁ-ĐÀ-SƠN-QUÂN-TÁN, chế ra không tùy theo sách xưa lấy sự tự học thí nghiệm khảo cứu, thâm hiểu nguyên nhân căn bệnh dùng thuốc phương ngoại hiệp cùng thuốc Bắc mà phát minh ra, trị 10 người hết cả 10, đặng đồng bào Trung, Nam, Bắc công nhận là vị CỨU TINH của hàng phụ nữ, chuyên trị bốn chứng đau tử cung xin kể dưới đây:

1°) HƯ TRỆ TỬ CUNG. — Bởi kinh huyết không đều, tử cung hư hàn, hư nhiệt, hai sợi giây chằng yếu tử cung sa, bạch đái ra dầm dề, khí trong, khí đục, gương mặt xanh xao, càng ngày càng ốm.

2°) NỘI THƯƠNG TỬ CUNG. — Bởi đàn bà khi sanh đẻ trắc trở, nào động tử cung, hai sợi giây chằng yếu tử cung sa và có vít thương đau trằng hai bên dạ dưới, ra bạch đái có khi lộn máu, đường tiểu nóng rát, khi có đường kinh hết rồi, trước lại giây dưa năm ngày chưa dứt, lầm tưởng là có đường kinh dài, vì những máu ấy ở trong vít thương tử cung mà ra.

3°) NHIỄM ĐỘC TỬ CUNG. — Người đàn bà hay là con gái hoặc người tu hành không chồng, khi có đường kinh băng bó lại không cho hở hơi nên hơi độc máu xấu nhiễm vào tử cung, bị sưng tử cung, khi có đường huyết ra đến 5, 7 ngày mà chưa hết ra bạch đái vàng có giây có nhợ, đường tiểu không thông.

4°) NGOẠI THƯƠNG TỬ CUNG. — Chứng nầy nặng hơn hết, đàn bà bị ngoại thương truyền nhiễm bởi người chồng trước bị lậu độc hay là sang độc, uống thuốc hết rồi mà chưa uống trừ căng, khi giao cấu người đàn bà bị nhiễm độc, trong tử cung có mụt có nhánh và lở làm cho đau trằng hai bên dạ dưới: ra huyết trắng có giây có nhợ, lộn mủ, lộn máu, đường tiểu nóng rát lại đi độc ở đại trường làm chảy cuốc đại trường sưng đau thất ngang lưng, đường đại bón uất, mỗi lần đi tiểu thốn đau khó chịu, có khi đi tiểu ra máu, lâu ngày biến sanh nội ngoại trĩ.

Bốn chứng bệnh đau tử cung tôi kể trên đây, trường phục BÁ-ĐÀ-SƠN-QUÂN-TÁN không cần bôm rửa mà bệnh hết dứt.

Thuốc nầy cách trị khác hơn thuốc khác, không phải uống cho cầm lại, lại uống cho dải hết độc trong tử cung, làm cho tử cung hết đau thì bệnh hết dứt. Bệnh nào trong tử cung không lở, uống vào hết liền, bệnh nào trong tử cung lở và có vít thương, phải trường phục cho nhiều, những vít thương ấy lành, thì bệnh hết dứt.

Trừ ra chứng tử cung ung độc (cancer) thuốc nầy không thể trị đặng. Mỗi hộp 10 gói, uống 5 ngày, giá 1$00

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-PHÒNG — Thudaumot

CHI-CUỘC: Saigon, Quinhon, Tourane, Huế, Hanoi, Haiphong

Tim-la, cốt-khí, giang-mai, sang độc chỉ có thuốc GIẢI-ĐỘC-SÁT-TRÙNG-HOÀN hiệu Võ-văn-Vân là hay hơn hết.

CÓ CHI CHI ĐI NỮA....

Dầu KHUYNH-DIỆP, khi nào cũng là thứ dầu chạy nhất. Bà-con khi nào cũng chỉ tin dùng KHUYNH-DIỆP thôi.

Nhưng ai nấy chớ lầm các thứ dầu tên khác mà chai ve toa nhãn ở ngoài, họ cố làm giống như chai KHUYNH-DIỆP để để phỉnh gạt người vô ý.

Sai người nhà đi mua dầu nên dặn kỹ phải nhìn nơi chai có cái hình *«ông già cỡi chai dầu»*.

Sữa
NESTLÉ
HIỆU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON
NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées) ở Khắp Đông-Dương

VIỆC TRONG NƯỚC

(Tiếp theo trang 2)

người kia cho đã số là 3$, thành ra mỗi người phải đội hết hơn 17 xu.

2) Từ khi lập ba-toa đến giờ, trong chương trình có định chịu tiền chuồng mỗi con heo là 6 xu; song các nhà ở gần lò (Ba toa) lâu nay đều được chủ thầu tha số tiền chuồng ấy. Ngày 15-1-36, người lãnh thầu bảo bọn Lê Lũng làm chuồng tại lò cho có chứng, rồi buộc các nhà xẻ heo phải nạp tiền chuồng, dẫu là không nhốt heo đến chuồng ấy cũng mặc; nếu ai không nộp thì bị phạt, nên chúng than van.

3) Ngày 16-1-36, tên Quá đem heo đến ba toa xẻ, với heo các chủ khác cộng là 9 con. Sau khi xẻ xong, quan Đốc Thú y khám, cũng ghi số là 9 con, và 9 con heo xẻ hôm ấy, đều có người bếp (linh tây) đến mua mất heo, có cả 18 con mất heo, mà quan Đốc đã khám (con heo tên Quá cũng ở trong số ấy), song có một đều sinh ra lái thôi là 8 chủ kia nạp thuế mỗi chủ 0$30 bằng bạc, nên được đóng dấu và nhận heo về, còn tên Quá không có bạc, nạp 2 quan mốt tiền, người bên chủ thầu không chịu nhận tiền, buộc Quá về đổi bạc giấy. Khi Quá về, thì bọn bên chủ thầu bảo người cai cu ly sở thú y (tên Tokn) không đóng dấu vào con heo ấy, lại nói Quá xẻ heo gian, bắt về sở có, buộc phạt 3$. Con heo ấy lấy cho nhà phạt án. Thế là tên Quá đã bị phạt oan mà còn phải bị mất heo nữa!

Lời chúng than như trên, hư thực thế nào, mong quan trên xét rõ nội tình kẻo có kẻ bị oan tội nghiệp.

Dân ẩn

Vì nói vu mà bị kết án oan

Ngày 21-1-36, ông Trần Hiền đại hào mục làng Liên trì, tổng Bình trung, (Bình sơn), mang đơn tới tỉnh kêu về sự quan phủ kết án oan. Nguyên hồi câu chuyện như dưới:

Chiều ngày 26-10-35, tên Đoàn Chi và bà Nhự, ở làng Liên trì, giắc ngựa cho lý trưởng làng ấy là Võ Nhự, thả ăn hết mấy bụi lúa trồ của tên Hồ quế Phả. Phả thấy vậy, la rầy, Đoàn Chi cậy thế lý Nhự mắng nhiếc tên Phả, thành chuyện xâu ẩu nhau. Rồi bọn kia dẫn tên Phả tới chòi canh, (lý Nhự và chức việc xóm đương nhóm), bọn lý Nhự đánh tên Phả bị trọng thương.

Khi ấy đại hào mục Trần Hiền nghe tiếng la làng, tới nơi thì thấy tên Phả bị thương nằm la, còn lý dịch ngồi trên chòi canh. Hỏi thì lý Nhự nói Đoàn Chi và Hồ quế Phả xô đẩy nhau, chớ không ai đánh đập gì, Đại hào Hiền nói: «Không đánh sao nó rên la và bị thương? Các anh thật làm nhiều chuyện khốn quá lắm».

Đại hào Hiền vốn thích thuộc với tên Phả, nên trong khi nói thế, bọn lý Nhự cho là nói binh; sáng hôm sau, lý dịch đồng ký tờ trình phủ: «Đại hào Hiền xúi dục tên Hồ quế Phả chuỗi mắng lý hương và ông ta cũng chuỗi lăng». Quan phủ phái thầy tổng về khám, thì tên Phả quả có bị thương 4 chỗ và ngựa lý Nhự quả có ăn 2 bụi lúa của tên Phả, lập thành khám biên, phúc trình về phủ và sức tên Phả đi nhà thương. Theo giấy chứng nhận của quan Đốc Hoàng-mộng-Lương, thì tên Phả có nhiều vết thương phải trị đến 10 hay 7 ngày mới lành.

Vậy mà sau khi xét xử, quan phủ Bình sơn bằng theo lời vu của lý dịch kết án đại hào mục Hiền một tháng tù, hay phạt bạc 10$, tên Hồ quế Phả cũng bị kết án 1 tháng tù hay phạt bạc 10$ về tội «xỉ mạ hương lý». Án ấy đã độ bẩm, nên hôm nay Trần Hiền đến tỉnh kêu oan.

Hương lý làm quấy, dân có nói lại thì gia cho cái tội «xỉ mạ hương lý» mà giam, mà phạt. Đều «xỉ mạ» nầy thật là cái hầm hố lừa dân quê sụp vào!

D. Â.

Chung quanh vụ kiện làm đình

(Bản nguyên có nhiều người bị án)

Về vụ đền và chức sắc làng Hòa vinh tổng Hành thương (Nghĩa hành), kiện bọn hương lý trong làng về sự làm đình, tinh tệ nhiều khoản. Quan huyện chưa xét, thì bọn hương lý đều viện đặt Bửu Kinh về làng đánh Nguyễn Phòng và gây chuyện với cửu phẩm Nguyễn Ôn. Sau cùng, quan huyện kết án bọn cựu Ôn mấy người, và độ bẩm tỉnh (X.D. trước có đăng). Bọn cựu Ôn lấy làm oan, nên sau khi huyện độ án về tỉnh, thì đã đưa đến kêu tại Tòa-Tỉnh, bộ Tư pháp; trong mỗi lá đơn đều có sao đình cả cùng khai bên nguyên, bên bị và bổ sơ của tòa án sơ cấp Nghĩa hành.

Vì cớ ấy mà quan trên có ý ngờ cho quan huyện dụng tình. Ngày 15 tháng 11 năm ngoái (10-12-35), có trát tòa đòi bọn Nguyễn Ôn đến tòa án Quảng ngãi hỏi về khoản các tờ cùng khai và bổ sơ chép đình theo đơn đó, ai đưa cho mà sao v.v.

Cửu phẩm Nguyễn Ôn cứ thiệt khai: 9 giờ ngày 28-11-35, quan huyện có cho tên lính hầu cận ngài là tên Diêu, xuống trại (bọn cựu Ôn đương giam tại trại) đòi cửu Ôn lên nha cho quan hiểu; nhưng ông ta điếc không nghe rõ lời quan, quan lại cho đòi Phạm Giản và Nguyễn Dương lên hiểu, sau ông ta nghe Phạm Giản và Nguyễn Dương thuật lại, thì ra quan hiểu...

Sau ông ta xin quan cho sao những lời cùng khai bên bị đặng biết đường khai nại; đêm hôm sau vào, quan cho vào nhà tư thất và tên Phạm Giản, Nguyễn Dương cho mấy bản cùng của bên bị khai.

Hiện bọn cựu Ôn bị án, lấy làm oan, đương kêu nài nữa, chưa rõ quan trên xử sao.

Biết

Trận giặc dầu hỏa

(Tiếp theo trang 2)

dầu Mỹ và công ty dầu Anh. Khi ấy 2 tay Tổng lý cử của 2 công ty kia (Henri D. và Ressler), cùng rủ nhau không bán dầu cho Tây-ban-Nha nữa.

Khuẩn quá! Tây ban Nha phải mua dầu rất xấu và giá rất cao của Tô Nga. Vì Tây ban Nha là nước cừu địch của mình, nên Nga thừa nhịp bắt ngặt. Đồng thời Anh lại tẩy chay đồ nông sản của Tây ban Nha, Mỹ lại đài cao thuế nhập khẩu của hàng hóa Tây ban Nha sang Mỹ. Nước Tây ban nha bị sa vào cảnh nguy khốn, trong nước rối loạn, chánh phủ Rivera bị đổ sụp, ông ta trốn sang Paris, không lâu rồi tức chết.

Kết luận

Trên là kể vài ba vở tuồng trong màn kín của các nước đã diễn trên trường «tranh đoạt dầu», thực ra đối với món hàng quan hệ to tát «dầu hỏa» ấy, các nước không nước nào không chăm, không ngày nào giờ nào là không để lòng trù cách tấn hành và đối phó với hoàn cảnh.

Hiện nay ở nước Pháp đã qui định dầu hỏa với rượu mạnh nên dùng lẫn nhau; Đức thì tựu trong than đá mà trù liệu lấy dầu ra. Kể đất sản dầu trên thế giới, nước Mỹ đứng đầu, song theo tờ báo cáo của nhà địa chất Mỹ đã điều tra, thì xuất lượng tiêu phí dầu hỏa ở nước Mỹ so với các nước khác trên thế giới đến xấp hai phần. Vả lại mỏ dầu ở nước Mỹ, đến năm 1940 thì lấy gần hết, mà mỏ dầu các nước còn phải cung cấp cho sự tiêu dùng thế giới độ 200 năm. Những mỏ dầu ấy phần nữa đã lọt vào tay người Anh. Nói cách khác là 500 năm nữa, nước Mỹ phải mua dầu của nước Anh. Mỹ vẫn cầm quyền lợi dầu ở hiện tại, mà Anh là ở tương lai vậy».

. . .

Lời người dịch:

Chuyện «giặc dầu hỏa» trên, chứng rõ cho cái thuyết «kim tiền vạn năng», «thương nhân chánh trị» hẳn có thực trạng dấu tích rõ ràng, không phải là lời nói «trừu tượng». Hiện ở xứ ta, như vấn đề: «rượu», «nước mắm», «thuốc lá», «tơ» v. v. cho đến lúa gạo, hễ cái gì mà có chút lợi tức là có tay chúa tiền thò vào, mà cái màn cạnh tranh ngầm kia, giá trời sụt rẽ đất, toàn do mấy tay buôn cả. Chúng ta trông vào các nhà chánh trị mà ít thấy có hiệu quả gì. Xem chuyện nầy thấy rõ cái cớ mầu nhiệm.

Hết

Ngu-Sơn

Dùng sữa
"LE GOSSE"
Sữa «LE GOSSE» rất bổ cho tất cả mọi người: có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.
Bao thầu cho Nhà - nước năm 1932-1933
Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Puériculture etc.... à Saigon.
Có bán trong các tiệm tạp hóa ở Đông-Pháp.
HIỆU GIẤY XANH *Giá mỗi hộp* . . . . . 0$30
Đại lý:
ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUÉ - TOURANE - QUINHON

Kho chuyện.

Tên Thân, ngụ tại Thị Nghè, Thạnh mỹ An (Nam kỳ), vừa rồi vì cớ đánh người, nên bị bắt ra nhà hương hội. Mấy ông hương, lục đồ có bắt được một khẩu súng lục kiểu Nhật bản mà Thân dấu trong mình. Hỏi đồ cấm ấy ở đâu có, thì Thân nhất thiết không nói.

Súng Nhật bản ở đâu mà tên Thân nầy có?

Nội trong một năm ngoái, sở kiểm duyệt tại Nhật bản đã cắt bỏ mất hết 3.000 thước hình ảnh trong các phim Nhật và của ngoại quốc, trong ấy rất chuyện trai gái hun nhau. Còn có 7000 thước hình ảnh khác cũng bị cắt bỏ, vì rất chuyện tán dương các vụ án mạng có hại cho luân lý. Đồ cấm ấy giữ kỹ tại bộ Nội vụ, từ năm 1925 đến nay, tính dồn lại nặng có mấy vạn kilo.

Ở Nhật thì như thế, còn các nước hèn mạt, họ thả phim tình ra cho mấy cậu bé loạn óc, mà nào có ai biết cái hại!

Lâu nay xem như người Mỹ hay qua ta chơi lắm. Tiếng tăm phong cảnh Đông dương nầy có lẽ đã thấu bên xứ hay xảy ra «chuyện lạ» chăng!

Đoàn du lịch của cô Aloha Wanderveli ở Hanoi chưa về, thì tiếp 3 cậu học sinh Mỹ ở Tàu qua Hanoi. Ba cậu nầy vừa quay lưng, thì hiện ở Hanoi cũng có 3 cậu học sinh Mỹ khác.

Cô Đỗ-thị-Sáng ở Nam kỳ trúng số 1 vạn rưỡi, là em một người thợ sắp chữ, chứ không phải chính cô làm nghề sắp chữ như đã đăng.

Ngày mồng một Tết, tên Giác ở làng Phú mỹ, tỉnh Mỹ tho (Nam kỳ) cùng vợ là thị Hoa, 16 tuổi, sang chơi nhà cha mẹ vợ, có mất 0$50, y nghi cho vợ lấy, sinh rầy rà, rồi hầm vợ về nhà sẻ hay, nếu tìm không ra số tiền kia.

Về nhà, đến chiều cũng không tìm ra, tên Giác nổi tam bành lên, đánh vợ nó gần mấu, cha mẹ nó cũng ủa theo, thị Hoa phải đến tắt nghỉ.

Thế rồi độ mập mờ tối, tên Giác bảo cùng cha mẹ vợ rằng vợ nó đi đâu mất, chạy tìm kiếm, té ra gặp xác thị Hoa ở một vũng nước phía sau nhà!

Chuyện đáng thương tâm.

Bác Võ v. Tân, 46 tuổi, quê Thái bình, ngụ ở làng Trạo hà, Đông triều (Bắc kỳ), cách đây 1 tháng có đi rừng kiếm củi, bị một con vắt (giống loài đỉa) chun vào mũi, đến tắt vừa rồi, bác uống rượu nhiều quá, con vật kia mới lò ra, người nhà kẹp rút được.

Lúc nó ở trong ót, bác nghe khó chịu và mũi ra máu cam.

Ai đi sâu hay làm củi hãy cẩn thận.

Huỳnh-Thúc-Kháng Công-ty

CHUYÊN TRÁCH TẬP CỔ
vốn 30.800$00
Hội sở N° 123 Đường Đông-Ba
HUÉ
R. C. Tourane N° 4

GIẤY MỜI
ĐẠI-HỘI-ĐỒNG THƯỜNG NIÊN (1)

Thưa các Ngài cổ-đông,

Chiếu theo khoản 29 trong điều-lệ Công-ty, xin mời các Ngài đúng 8 giờ sáng ngày chủ-nhật *23 FÉVRIER 1936*, tức là ngày mùng 1, tháng hai, năm Bính-tý, đến nhóm Đại-Hội-Đồng thường-niên kỳ thứ chín tại Hội-sở Công-ty số 123, đường Đông-ba, Huế.

. ĐỀ-MỤC NGHỊ-SỰ:

1°) Duyệt sổ năm 1935.
2°) Bầu hai viên Hội-đồng kiểm-sát.
3°) Vấn-đề chưa lời.
4°) Xét việc đã qua trong năm 1935 và bàn việc tấn hành sau nầy.

Nếu Ngài nào bận việc không đi được, thì xin ký giấy ủy-quyền (theo kiểu dưới đây) cho một vị CỔ ĐÔNG KHÁC, thay quyền quyết-nghị trong khi đến dự Đại-Hội-Đồng.

Huế, le 20 Janvier 1936
Quản-lý
HUYNH-THUC-KHANG

(1) Giấy mời nầy có gởi riêng từng người, xin nhớ đem theo, để tiện việc ghi tên lúc vào nhóm.

KIỂU GIẤY ỦY-QUYỀN (2)

Tôi là ở
cổ-đông Công-ty Huỳnh-thúc-Kháng làm giấy nầy để giao quyền cho một vị cổ-đông khác là ông
thay mặt tôi quyết-nghị các khoản trong kỳ Đại-Hội-Đồng thường-niên nhóm ngày 23 Février 1936 tại Huế.

, le 1936

Ký tên:

(2) Ngài nào không đi dự Hội được, thì xin nhớ gởi giấy ủy-quyền nầy lại sớm sớm cho.

THƠ-TÍN

Cùng ô. Đặng Thục Tamkỳ

Được; thơ ông nói chuyện ông Đ. ng. Ch., nhưng không thể nhận lời ông được.

Ô Lê văn Ngọc Hanoi

Được mandat 5$00 của ông mua báo, bản báo đã gởi báo từ 1er-2-36 ra cho ông rồi.

T. D.

VIỄN-ĐÔNG TỒN-TÍCH HỘI

Của Hội tư-bản **SEQUANAISE** thành Ba-lê lập nên Công-ty vô danh hùn vốn 1.000.000 phật-lăng, một phần tư đã góp rồi. Công-ty hành-động theo chỉ-dụ ngày 12 tháng tư năm 1913 Đăng bạ Hanoi số 419
Mon tiền lưu-trữ (Tính đến ngày 31 December 1934 **440.586$57** để Hội hoàn vốn lại cho người đã góp).
GIÚP NHỮNG NGƯỜI ĐỀ DÀNH TIỀN
Tổng-cục ở HANOI 32, Phố Paul-Bert. — Giây nói số 892
Sở Quản-lý ở SAIGON 68, đường Charner. — Giây nói số 1099

Bảng xổ số hoàn tiền về tháng Janvier 1936
Mở ngày thứ năm **30 JANVIER 1936** hồi chín giờ sáng tại sở Quản-lý ở số 68 đường Charner tại Saigon, do ông MARTIN LAI chủ nhiệm hào Công-Luận chủ tọa, ông HA-VAN-LUONG và ông HUYNH-VAN-GIAC dự tọa.

Những số trúng	Danh sách các người trúng số	Số tiền hoàn lại	
	Lần mở trước: Hoàn vốn bội-phần		
	Những số đã quay ở bánh xe ra: 5017 - 6069		
36.069	M. VAN RYSWYCK, Công-ty cất rượu Đông-pháp, 58, đường Mã Cổ, Hanoi.	5.000$00	
	Lần mở thứ hai: hoàn nguyên vốn		
	Những số đã quay ở bánh xe ra: 169 - 148 - 1231 - 999 - 48 - 1062 - 1025 - 724 - 1743 - 892 - 1056 - 1559 - 1221 - 1455 - 168.		
169	M. TRAN-VAN-HANH, Ấn quán ở số 37 phố Sabourain, Saigon.	1.000$00	
9.990	M. VO NGOC HAP, Buôn bán ở Qui-Nhơn	200 00	
12.040	M. A. T. Meallares, ở sở Bưu-điện, phố Miche Saigon	500.00	
19.025	M. PHU-NGUON c.o M. ICH THANH, hàng Bạc ở Vinh Thanh-Van	500.00	
26.745	M. HOANG-VAN-BOC, ký trưởng làng Bà Niêm, gần Thanh Hoa	200.00	
31.056	M. PHAM DO LUONG, Tỷ rượu «Văn-điển» ở 131, phố Protectorat, Nam-Định	200.00	
40.485	M. PHAM-XUAN-DONG, Thư ký, 99 phố Huế, Hanoi.	200.00	
42.166	M. VU-DUY-KY, buôn bán ở phố Ai-Mỗ, Ba-Lin gần Hanoi.	200.00	
	Lần mở thứ bảy khỏi phải góp tiền tháng		
	Những người có tên sau nầy trúng số được lĩnh phiếu miễn trừ, trị giá kể ở cột thứ nhất, có thể bán lại ngay theo giá tiền kể ở cột thứ hai.	Cột thứ nhất	Cột thứ hai
	Những số đã quay ở bánh xe ra: 1.026 - 453 - 956 - 2.407 - 2.315 - 1.939 - 2.254 - 1.931 - 7.146 - 2.613 - 192 - 1.757 - 1.182 - 2.820 - 713		
6.956	M. G. TARDIVEL, Nghề giây điện-thoại ở đường Gia-long Hanoi	100$00	275$00
26.146	M. HUYNH-TAN-SUM, Chánh tổng ở Ia-Ôm-Thượng Lước.	200.00	100.00
37.192	M. DAO-THI-NGOC, buôn bán ở Lang-Son	200.00	100.00
41.920	M. LE-HU-CAN con ông Lê-văn Ty, giáo học ở Tuyên-Hoa gần Dong-Hoi	200.00	100.00
42.718	Phiếu nầy chưa phát hành		

Những kỳ xổ số sau định vào ngày 28 Février 1936 hồi 9 giờ sáng tại sở Tổng-Cục ở số 32, phố Tràng-Tiền tại Hanoi

Hãy cần nhiều người đại-lý có đảm-bảo chắc-chắn

TIỂU-THUYẾT

HƯ KHÔNG

LƯƠNG-PHÁT dịch-thuật
38

Mộng lan cho biết nàng sắp lấy chồng. Lý xuân cả đời sẽ phải mang tật, phải chống trên một cây gậy mà đi, vì nửa cái chưn của chàng không cử động được. Ban đầu Lý xuân không muốn Mộng lan còn nghĩ đến mình, nhưng sau cùng Mộng lan nằn nỉ mãi, Lý xuân mới chịu cưới, và Mộng lan nói rằng dầu thế nào cũng được sung sướng với nhau. Nhưng cũng buồn bã biết bao!... Ái lịch lại nhìn cái bình của Lý xuân mà Mộng lan có gởi theo cho. Một người như Lý xuân thế mà phải mang tật, tội nghiệp biết bao!

Cái thư của Mộng lan đầy giọng yêu đương hỏi về tin tức của bạn, công việc bạn sắp làm, và buộc bạn phải viết thơ cho dài. Mộng lan lại còn nhắc bạn cái lời hứa trước và cho hay rằng vợ chồng Mộng lan có lẽ trở qua Âu châu... Ái lịch đọc bức thơ rồi ra chiều suy nghĩ.

Đã hơn mười lần rồi, từ khi được bức thơ kia, Ái lịch cầm bút nhúng mực rồi lại không viết được. Ái lịch như một mối quá, không thể viết. Nhứt là viết dài, bày lỗ các ý tưởng là một đều quá khổ....

Không phải trong mấy tuần đầu mà chính sau đó Ái lịch mới thấy rõ sự đau đớn của cái họa kia đem đến cho nàng. Chính ngày hôm nay hơn là trong các tháng đầu nàng mới càng khóc cái chết của thân phụ nàng; càng rõ sự thiếu thốn trong đời nàng gây nên bởi cái chết ấy. Trên bàn nàng làm việc nàng đặt một cái bóng của ông, mà nàng không hề rời mắt. Đối với nàng hình như nàng không thiệt sống, những vật xảy ra hình như không phải là ở vào thực tế; hình như nàng mải sống trong một cơn mơ mộng không cùng.

Những vật đã làm cái khuông của sự sống hằng ngày của nàng ngày nay mất đi, lại đưa nàng vào cõi trống không của một cái chết thứ hai nữa. Nàng không phải là nàng Ái lịch ngày xưa, mà nàng không thể nhận ra cái nàng Ái lịch không nhà không cửa, lưu lạc ngày nay là nàng Ái lịch nào.

Trong cái nhà ngày nay mà hiện nàng đến tìm cơm ăn, chỗ ở, nàng lấy làm khó chịu biết bao!

Nàng ở với bà cô Ái lợi mà biết làm cho người ta kính nể, không để cho bà coi thường như một vật tiêu khiển như đối với nàng Du vệ kia. Tuy nhiên, nàng tuy có giữ được về phần tinh thần, mà ở gần gũi một người bảo hộ như bà Ái lợi, nàng cũng lấy làm áy náy biết bao.

Khi cha nàng còn sống, ở cái hoàn cảnh nàng, nàng đã từng thấy sự khó chịu. Những tánh tình khác nhau giữa nàng và mẹ nàng, chị nàng, đã từng làm cho nàng khổ sở; nhưng sự đó không đủ kể đối với cái sống ngày nay gần gũi một người đàn bà chỉ biết có vàng bạc, lại đầy lòng khinh thị, kiêu hãnh và độc ác nữa. Cái cách đối đãi với người khác, cách phán đoán độc ác, đầy lòng vị kỷ và sự đê hèn đã làm cho Ái lịch căm tức.

Khổ nhứt là nàng thấy mẹ nàng rắng sức gìn giữ thể diện và quyền lợi của bà. Về việc nầy bà nể cả tài lực của bà và cái nào lanh lợi trong trường xã giao, bà biết làm thinh khi phải làm thinh và khi cần thì bà cũng rán tìm những lời vui vẻ để làm vui lòng. Cái thái độ ấy của mẹ nàng, nếu chỉ dùng với bà Ái lợi thôi thì còn được, nay mẹ nàng lại vẫn giữ thái độ ấy đối với nàng, thật nàng không thể hiểu được.

Vì vậy mà giữa hai mẹ con nàng, dưới cái bộ thân thiện bề ngoài có một cái hầm chia rẽ càng ngày càng lớn.

Nhưng chỉ thế cũng chưa sao.... Nếu mẹ nàng chỉ một lòng lo sợ cái nghèo, tìm cách tự hộ về tương lai, lo lắn về món gia tài riêng của bà mà không để tâm đến phần hai con; mẹ nàng mà như vậy thì nàng cũng chẳng lấy gì làm lạ, vì nàng đã từng hiểu bà rồi.

Nếu mẹ nàng mà chăm lo về cuộc đời tương lai của bà, lo chạy vạy đặt tiền chỗ nầy chỗ khác cho có lợi, để kéo lại cái cảnh nguy ngà ngày trước, cái đó Ái lịch cũng không nói sao. Nhưng ngặt vì bà mãng lo đến các việc đó mà hoàn toàn quên mất cái người đã quá vãng, người mà trong hầm bảy năm trường bà đã một lòng yêu đương. Đó là đều mà làm cho đau lòng Ái lịch nhứt.

Lòng yêu đương phải chăng là một cái thói quen, một cái giây rất bở mà người ta có thể dứt đi một cách dễ dàng! Đã nhiều lần Ái lịch tự bảo với mình: «Mẹ ta vẫn nhớ đến cha ta, vẫn thương tiếc người; và nếu mẹ ta không để lộ lòng thương tiếc ấy, là vì không muốn cho người khác biết». Nhưng không, bà Bá lê vy không tỏ ra bộ cực khổ lắm; không khi nào bà nói chuyện chồng bà với Ái lịch, tưởng như bao nhiêu đều có thể phát lộ ra, bao nhiêu cái gì bà có thể làm được, đều dành để cho bà có Ái lợi.

Và tưởng như cái thể chất của bà cũng thay đổi với tinh thần, vì càng ngày bà càng mập bẻo. Cặp mắt bà cũng sáng thêm, hai má bà hồng hồng đỏ. Tóc bà cũng biến qua màu hoe đỏ.

Ái lịch nghĩ đến các nông nỗi xa gần rồi nàng cái lên trên quyển sách...

Nàng cảm thấy sự khốn khổ của tình cảnh nàng. Nàng nhìn các công khó của nàng, các cuộc vận động để giải thoát cái ách gia đình nô lệ, đặng có được tự do tìm sự sống bởi sức mình: nhưng than ôi, chỉ là thất vọng! Những sự trở ngại mà nàng đã từng gặp, những cái nụ cười đã cách từ tế, những lời từ chối ẩn dưới những cách kính nể thái quá. Người ta đã làm cho nàng thấy rằng những việc thích hợp với một người con gái của một người làm công thường, hoặc một vị giáo sư nhỏ, không thể thích hợp cho cô con gái của ông cố quản lý hãng *Tử Thời*.

(Kỳ sau sẽ tiếp)

Bịnh Phong = Tình
LẬU, DƯƠNG-MAI, SANG-ĐỘC

Chẳng nên nghe những lời rao quá đáng : Nào rẻ tiền, nào mau mạnh trong ít tiếng đồng hồ, rồi dụng thứ nào dùng thứ nấy. Đó là những phương thuốc uống làm cho nọc độc nhập vào cốt nên uống vô thấy đỡ ngay, nhưng hết sức nguy hiểm cho tánh mạng sau nầy, vì gốc độc đã ẩn thâm vào ngũ tạng và lục phủ. Nếu thức khuya, làm công chuyện mệt, uống rượu nhiều, thế nào cũng trở lại (thành bệnh lâu năm) bành nóng lạnh, tay chơn nhức mỏi, đau xương sống, đau cùng lắt léo, đau thắt ngang lưng, đau rang nơi ngực, đường đại bổn, đường tiểu không thông, có chất mủ, hay là như sợi chỉ, hoặc cho vợ con vì gốc độc di truyền (bởi thế nên có nhiều người bệnh không biết rõ, nói tôi đau bệnh phong tình, uống thuốc hết rồi, không chơi bời nữa, sau bệnh trở lại).

Vậy phải tìm cho đặng thứ thuốc nào trị tận gốc mới có thể tuyệt nọc đặng, như thuốc :

Sưu-độc Bá-ứng-hoàn

hiệu ÔNG TIÊN là một thứ thuốc bí truyền, gồm trị tận gốc tuyệt nọc các chứng bệnh phong tình như : Lậu, Tiêm la, Cốt khí, Sang độc, Dương mai, Hột xoài, bất cứ nặng nhẹ lâu mau, hay là độc nhập vào cốt đi nữa, thuốc SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN hiệu ÔNG-TIÊN cũng tống lôi gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi cần trừ căn, không hại đến sanh dục, không bành bệnh nhơn.

Người bệnh muốn dùng thuốc SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN hiệu ÔNG TIÊN khỏi lầm lạt nhưng mấy thứ thuốc khác, nên hỏi trước những người có dùng rồi mới tin chắc, hay là mời đến nhà thuốc chánh tại Phú-nhuận cùng các chi-nghành dưới đây, chúng tôi sẽ đem cách thí nghiệm và thơ chứng nhận ở các nơi, cho người bệnh thấy rõ thuốc SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN hiệu ÔNG TIÊN, ai dùng cũng dứt tuyệt nọc.

Khỏi chưa chắc tuyệt nọc

Nghĩa là trước kia đã có đau bệnh Phong tình như : Lậu, Tiêm la, Cốt khí, Hột xoài, Dương mai, v. v... dùng đã thứ thuốc đến nay chưa chắc là dứt tuyệt nọc, trong mình còn nhức mỏi, tiểu tiện bón huất, nếu để lâu sanh ra tê bại và nhiều chứng bệnh rất ghê gớm. Mau dùng thuốc SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN hiệu ÔNG TIÊN trong ít ngày sẽ thấy nước tiểu có chỉ nhợt cặn cáo, và trong mình đặng nhẹ nhàn thơ thới, đó là nọc độc hay còn ẩn trong mình bị thuốc tống lôi ra, phải ráng dùng cho thường sẽ hết dứt.

Bịnh đàn bà

Có nhiều người bị gốc độc bệnh Phong tình của đàn ông sang qua, nay đau, mai mạnh, huyết trắng ra dầm dề, lộn mủ lộn máu, hôi tanh khó chịu, lầm tưởng là đau tử cung hay là bạch đái hạ, dùng thuốc hết tiền mà bệnh không mạnh, đến đổi phải thiệt mạng. Vậy phải dùng thuốc SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN hiệu ÔNG TIÊN mới hết đặng.

Bịnh con nít

Bị gốc độc của cha mẹ di truyền, may còn sống sót đặng, mình mầy ghẻ chốc, u nhọt, lở lói cùng mình, mau dùng thuốc SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN hiệu ÔNG TIÊN hết sức công hiệu.

Chúng tôi dám nói quả quyết và làm cam đoan ngoài thuốc SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN hiệu ÔNG TIÊN ra chưa chắc có thứ nào trị đặng tận gốc và tuyệt nọc các chứng bịnh Phong tình.

Nhà thuốc ÔNG-TIÊN

86 82-84-86 88-90-92, Rue Paul Blanchy prolongée

Phú-nhuận–Saigon

SUCCURSALES :

SAIGON	HUẾ	HANOI	P. PENH
78 rue d'Espagne	*51, rue Gialong*	*61, rue du Papier*	*Rue Ohier*

DAKAO	CANTHO	BACLIEU
168, Bd. Albert 1er	*Bd. Saintenoy*	*Avenue Chanzi*

Và trên 800 nhà đại lý ở các nơi trong xứ Đông dương.

HOÀNG - VĂN - ÁP

Hễ mới mắc bệnh LẬU, hay TIÊM-LA, hay LẬU ĐÃ NHẬP CỐT, nghĩa là thỉnh thoảng trong thịt nó buồn như kiến bò, hay sáng ngày có thì mủ hay nước đái nó trắng như sợi chỉ, thế là bệnh đã nhập cốt, như thế thì phải kíp chữa ngay, nếu để lâu sau ra lâm bệnh rất nguy hiểm mà hại cả tánh đã, muốn mau khỏi chỉ uống thuốc HOÀNG-VĂN-ÁP, 47, Phố Hình-xá, BẮC NINH là mau khỏi rất hết nọc, mà vẫn đi như thường, chứ bền hiệu không cần bia đặt nhiều lời hay vẽ hình ảnh ra, như thế chỉ khó tin cho người có bệnh, vậy ai có bệnh nên dùng thử thì mới biết thuốc của hiệu hay đã có tiếng xưa nay, thuốc LẬU 1$00 TIÊM LA 2$00 1 lọ, khi mua gửi ít tiền trước, còn gửi lĩnh hóa giao ngân, xin chớ bỏ qua, có dùng thì mới rõ

Có bán tại hiệu LÊ-NAM-HƯNG, rue Gia-long, PHAN-THIẾT.

NHÂN TẠO HUYẾT

BỔ-HUYẾT – SÁT-TRÙNG

Bổ-dưỡng thần-thể — Lọc sạch máu bần — Làm cho khí-huyết sung-túc — Công-dụng đặc-biệt là nó đuổi được vi-trùng LẬU và GIANG - MAI, và các chứng sưng, lở, ghẻ — Giải ung gốc, trừ ít ăn, mạnh mẽ — Đàn bà có mang dùng an-thai — Ở-cữ dùng chóng đỡ đa, mau trở lại tươi đẹp.

Mỗi chai 1$50 — Hàn tá 7$00

CHÚ ↑ ↓

CỐ TINH BỔ THẬN

THẬN HƯ — DI-TINH

CHUYÊN TRỊ : Di-tinh, mộng - tinh, hoạt tinh — Khi sơ phát : đau lưng, mỏi vai, mất hoa, tai ù, đầu váng, cổ họng rát, môi khô — Đêm nằm ít ngủ, hay thao thức nghĩ ngợi liên miên, chiêm - bao mộng-mị vẩn vơ... Dù nặng nhẹ, đã dùng đến thuốc nầy là được khỏi hẳn.

Mỗi ve 1$00 — Hàn tá 5$00

Hai thứ thuốc nầy nổi tiếng khắp Đông-Pháp, người những bậc thơ minh tự đã đăng trước, nay xin dịch bản phân chất, đoạn quan năm ANTONINI ban khen thuốc NHÂN-TẠO HUYẾT sau khi ngài đã thí-nghiệm và phân chất tại phòng LABORATOIRE de CHIMIE de L'INDOCHINE—HANOI như sau :

« . . . . Thuốc nầy lấy toàn tinh chất của mười một thứ cây quí, « trong đó có vị NHÂN-SÂM, chế theo phương pháp bào chế Thái-« tây, hợp dụng cho người Annam có thể bồi khí huyết, tăng sức « khỏe, làm cho hồng huyết cầu (globules rouge đu ang) tươi tốt « trong sạch, và nó trừ được vi trùng lậu, giang-mai ».

Trích dịch đoạn ngài chứng nhận thuốc CỐ-TINH BỔ-THẬN :

« . . . .Thuốc nầy không có chất độc, tinh chế toàn nguyên liệu rất « quí như SÂM một cây v.v... trị chứng đau thận di-tinh ».

NGỦ-TINH DƯỢC-PHÒNG

Tin thế giới

(Tiếp theo trang nhứt)

Đảng Venizelos cầm đầu chính phủ Hy-lạp

Đảng Vénizelos là đảng đã chủ bắt sức phản đối ngôi vua Hy lạp (Grèce), năm người đã nổi lên cướp chánh quyền, nhưng bị đảng bảo hoàng đánh thua. Ông Vénizelos là lãnh tụ bỏ chạy ra ngoại quốc trốn lánh. Nhưng khi vua Georges II trở lại lên ngôi hoàng đế Hy lạp rồi, thì đảng Vénizelos tổ chức lại, vì vua Georges II không muốn áp chế nhân dân, để cho các đảng phái đều được tự do đeo đuổi theo tôn chỉ của mình miễn là không bạo động thì thôi.

Muốn cho chánh phủ được hoàn toàn, vua Georges II lại mở cuộc tuyển cử nghị viên để lựa những người được nhân dân tín dụng đứng ra sắp đặt việc nước.

Trong cuộc tuyển cử vừa rồi đảng Vénizelos chiếm được 125 ghế trong số 300 ghế ở nghị viện. Vua Hy lạp định với ông Sophulis là lãnh tụ hiện thời của đảng Vénizelos đến nắy việc tổ chức chánh phủ mới.

Bữa thứ ba nầy ông Sophulis có tuyên bố rằng đối với tình hình chính trị của Hy lạp hiện thời các đảng phái đều phải liên hiệp lại để làm cho trong nước được thái bình, nếu mình đứng ra tổ chức nội các thì mình sẽ mời tất cả các đảng phái vào chính phủ mới.

Lời tuyên bố của ông Sophulis được nhân dân Hy-lạp chú ý lắm, vì ai nấy cũng muốn biết cái thái độ của một đảng đối với một cái chính phủ dưới quyền nhà vua thế nào.

Cuộc chiến tranh ở Đông Phi

Addis Abeba, 31-1 — Có tin rằng trong trận đánh nhau gần Zadera, trên mặt trận của Ý ở Somalie, một đội quân Ý bị bại.

Dessié, 1-2. — Người Á nói mình đánh tan đội quân của Nguyên-soái Diamanti, và bắt được mấy trăm tính Ý cùng binh khí nhiều lắm. Họ lại thêm rằng trận đánh nầy là trận quan hệ nhứt từ khi mới sinh ra cuộc xung đột giữa hai nước đến giờ.

Người Ý thì lại cho rằng nói thế là nói vu, trận quan hệ nhứt là trận ở Mont-Lata ngày 18-10 ; trong trận nầy quân Ý đại thắng.

Addis-Abeba, 1-2. — Có tin đích xác rằng A-hoàng đã cắt chức Nguyên soái Desta trên mặt trận phía Nam và đã cử người thế ông rồi.

Rome. — Cuộc A-Ý chiến tranh hiện nay chưa giết, mà kể số quân lính Ý chết đã nhiều !

Quan giới La-mã có phát biểu bản thống kê, kể từ mấy tháng năm 1935 đến ngày 5 Janvier 1936, quân quan quân tá, và sĩ binh chết trận là 86 người, sĩ binh chết bệnh và vì cớ khác 290 người, mất tích 14 người, công nhân chết 250 người, chết kể số quân lính.

(Ghê chưa ! quân Ý không bị tên hay quả bom mà còn chết đến thế, thì quân Á số chết tất là xếp trăm kia. « Một tướng nên công, muôn bộ xương khô », Mussolini không nghe nên ấy sao, huống chi chưa chắc là nên công !)

Thuốc Văn-minh

Bỏ Á-phiện không hại thân thể CAM ĐOAN « không khỏi không mất tiền, bệnh nặng chỉ trọng 2 tháng là khỏi.

Mùa độc mỗi nhà nên có sẵn một ve dầu CÚ-LÀ-SƯ-TỬ để trừ các bệnh.

Áo lạnh bông laine đã kiểu mới đến, mỗi áo 3$20.

Sơn Réchstanco bền rất không đổi bông.

Bán tại : **NGỌC-HƯNG**

91, rue Gialong, HUẾ

CÁCH ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM đã chữa

BỆNH GIANG-MAI

bằng thuốc bánh

SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trắc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL nầy chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ của bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tì vị, thuốc nầy là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu :

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chỗ ra tại

LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE

số 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các nhà bào-chế tây ở thuộc-địa.

à Hué : Pharmacie IMBERT

Chúc năm mới

(HÁT À ĐÀO)

Mưỡn :

Mùa xuân ai khéo vẻ vời,
Đầy thành hoa gấm, một trời điểm trang.
Chầu trương mừng thấy đông-hoàng,
Thái hòa cảnh tượng, rõ ràng Thuấn-Nghiêu.

Nói :

Tiết Xuân mới, đầu năm Bính-tý,
Suốt năm châu hòa khí xuân phong.
Chúc tân hy vạn sự hanh thông,
Đường phát đạt, Công, Cổ, Sĩ, Nông, đều tấn bộ.
Gió Mỹ mưa Âu, đời tố ngộ,
Mầm Hồng, chồi Lạc, cảnh tiên nghiên.
Các nhà buôn lại lắng đội tài nguyên,
Trăm thợ khéo đua chen đường máy móc.
Trăm hoa nở, nhân tài như mọc,
Cảnh non sông gấm vóc kém chi đâu !
Vẻ Xuân rạng rỡ Hoàng-Châu.

AN THÀNH

AN-THÀNH, là một nhà đặt các thứ áo pull'over bằng laine và coton, chemisettes, maillots các hội thể-thao và bán sỉ các thứ lụa Hadong, tussor soie rất đẹp. Ai mua sỉ có giá riêng đặc-biệt.

AN-THÀNH

41, phố Hàng Đào -:- HANOI

NHÀ THUỐC

"ÔNG TIÊN"

86, 88, 82, 90, 92, rue Paul Blanchy prolongée

PHUNHUAN—SAIGON

MỘT MÓN THUỐC MỚI TÌM —

Trị đặng các chứng bịnh phong độc, sanh bịnh ngoài da, như : ghẻ chốc, lác voi, lác đồng tiền, mụn cám, mụn bọc, nhọt, lông ben, hắt biên cùng những mụt mọc ngoài da nổi cùng mình mẩy, nếu để có già, ngứa ngáy khó chịu như thế.

CHẲNG NHỮNG THOA PHẾT SƠ SÀI MÀ HẾT ĐẶNG, hãy uống thuốc « GIẢI PHONG SÁT ĐỘC HOÀN » hiệu « ÔNG TIÊN » sẽ thả tiêu hết những độc địa trong mình. Làm cho máu trở nên tinh sạch, tươi tốt mà trừ các chứng bịnh trên, sự hiệu nghiệm thấy liền trước mắt

Mỗi hộp giá : 0$60

có bán khắp nơi. HUẾ 51 rue Gialong

Có bệnh nên chữa bằng thuốc

VÓ = ĐÌNH = DẦN

thì khỏi ngay

Thuốc bổ ở Viễn-đông CỬU-LONG-HOÀN

(Tên thuốc cầu chứng tại Tòa)

Chuyên trị những chứng bệnh như sau nầy :

1·) Già cả mệt nhọc, ăn ngủ thất thường ; hay đau vặt, nhức mỏi bần thần ; hay ăn sần dả dượi.

2·) Đàn ông yếu nhược, tinh lực khiếm khuyết ; đau lưng mỏi gân, hình vóc tiều tụy, kém huyết, ốm xanh, làm việc ít mà mau mệt.

3·) Đàn bà mất máu, ăn ít ngủ ít, hay bồi hồi, hay mệt, hay quên, xanh ốm, bất cứ do nguyên nhân nào.

4·) Con nít chậm lớn, ốm o làm biếng ăn, chậm lục thiếu trí khôn, hay đau vặt.

5·) Không bệnh nên uống, thấy mau lên cân mập sung túc, khí huyết cường kiện. Đi xa, thức đêm, uống một hoàn thấy khoẻ.

Thực là một thứ thuốc vừa bổ vừa trị bệnh, công hiệu phi thường. Từ 7 năm ra đời chưa có thuốc nào tranh đặng.

Hộp 10 hoàn 5$50 Hộp 4 hoàn 2$20 Hộp 2 hoàn 1$10

Dầu Cù-LÀ VÓ-ĐÌNH-DẦN

thoa, uống, trị bá chứng hay hơn hết, 0$10 1 lọ

THIỆT LÀ

Thân hộ mệnh cho trẻ con ra đời

BỔ TRẺ CON **« KIỆN-NHI »** MỖI VE 1$20

Thuốc nầy chuyên bồi bổ cho trẻ con từ 5 tháng đến 13 tuổi rất tài. Trị những trẻ bị cam mòn lâu ngày không lớn, bụng to, chân nhẳng, da bủng, tóc sưa, có gân xanh ở mặt và bụng. Thuốc nầy làm cho trẻ phì mập, tiêu diệt được các bệnh hiểm nghèo. Hãy xem chứng thư thứ 4 đăng nguyên văn của ông Nguyễn-quang-Hy ở Sông-cầu sẽ rõ :

Sông-Cầu, le 10 Décembre 1935

Monsieur le Directeur Sinh-Huy Dược-Điểm à Vinh,

Tôi xin tạm mấy lời thành thật, chào quý hiệu buôn bán cho mau phát tài, và xin cảm tạ quý hiệu hết lòng tìm kiếm ra một thứ thuốc rất là thần hiệu. Tôi có một đứa con trai hai tuổi, mà nó cứ đau hoài, mạnh rồi lại đau, mà tôi hết sức mua thuốc uống và mời thầy thuốc đến chữa, song nó cứ yếu hoài, như là bụng nó thì hơi to, đít hơi teo, còn da thì hơi xanh mà chẳng biết đi, theo như con người ta để một tấm với nó mà đi cả, còn nó chỉ đau rồi mạnh mà yếu lắm. Tôi cũng tưởng là nó mắc ram-ti.h, song mời thầy uống thuốc cũng không lành, tiền mất tật còn. Sau đây tôi mới coi trong báo Tiếng-Dân quý hiệu có quảng cáo một thứ thuốc bổ trẻ con TAM-TIÊN KIỆN-NHI hay lắm. Tôi đã mất hết nhiều tiền rồi về thuốc, song tôi mới liều mua thử thứ thuốc ấy cho trẻ nó uống thử ra sao ? Thì tôi có cho uống trong 25 ngày thì rõ là một thứ thuốc thần tiên, trong hàm mấy ngày đó thì trẻ nó mập, bụng xẹp, đít mập và nước da trở nên đỏ, và lại biết đi nữa.

Nên, vậy tôi hết lòng vui mừng và xin viết vài hàng để cảm tạ quý hiệu và xin quý hiệu gởi bán thêm cho tôi hai ve thuốc đó nữa, theo cách lĩnh hóa giao ngân.

Nguyễn-quang Hy

Secrétaire des Travaux Publics à SÔNG-CẦU

Mua thuốc do nơi : **Sinh-Huy Dược-Điểm**

59, phố La Ga -:- VINH

Mme RICHARD

Phono-Photo-Musique

Trước ở đường citadelle số 7

NAY DỜI ĐẾN

Đường GIA - LONG số 87 — HUẾ

KÈ TRƯỜNG HÁT

Nhà rộng, Hàng hóa đủ hơn

Ngoại máy hát đĩa hát BEKA, lại còn bán máy chụp hình và đồ phụ tùng giá như bên Pháp.

Bán đàn như violon, mandoline, banjo giá từ 8$50 của hiệu COUESNON — PARIS.

BỘ BA !...

MUỐN : TỐT . LỢI . RẺ

XIN ĐỂ Ý MÀ DÙNG :

1) DẦU XÀNG (ESSENCE)
2) DẦU NHỚT (HUILE)
3) MỠ (GRAISSE)

Có dùng mới biết ;

SHELL

SHELLCOOL
SHELL A CYL
HUILE SHELL
GRAISSE SHELL

biết chắc dùng mãi.

Đâu đâu cũng sẵn có